

ДЕЛИ — ОРМАНСКИ

Курьеръ

Седмичен вестникъ за общественъ животъ, наука и информация.
Излиза всъка седмица

Абонаментъ:
за година—50 лева;
за 6 месеца—30 лева;
единъ брой—1 левъ
Обявления:
търговски—1'50 лв. к. с.
приставски 1 лв. на дума

Редактира комитетъ

За подобрене съобщенията по линията гара Каспичанъ—Вълнаре.

Безспоренъ фактъ е, че дековилната линия гара Каспичанъ—гара Вълнаре въ послѣдните 8—9 години слѣдъ голѣмата война допринесе за економическото повдигане на источния „Дели-орманъ“

Специално—дървата отъ необягнитѣ гори на „Дели-орманъ“ усилено се изнасятъ, това положение оживи някои села край линията и ги повдигна.

Впечатлението е като че линията и специално разписанието за движението на влаковете е нередено съ **огледъ** само на износа на дървата,

Малко смѣтка е държано за улеснение съобщителнитѣ и превозни средства на населението отъ Дели-орманъ за града Нови-пазаръ и г. Каспичанъ. Тѣжно впечатление прави факта, че вагончето идящо отъ Дели-орманъ за града бива напоследъкъ почти праздно—населението не пѣтува масово съ тренчето.

Защо? Защото **разписанието на влаковете е безогледно**, защото не е съгласувано съ нуждитѣ на населението отъ селата на Дели-орманъ защото съ тренъ сутринъ в Нови-пазаръ не може да се пристигне, а едва най-рано въ 4 часа следъ обѣдъ и въ Каспичанъ къмъ 5 часа—това е крайно неудобно за пѣтника.

Ето защо отъ името на тия нужди на населението ние отправяме до главната дирекция на желѣзницитѣ и до компетентнитѣ мѣста и лица да се вслушатъ и **да наредятъ разписанието на влаковете си така че населението да бѣде сутрина 9 часа въ Нови-пазаръ** да си свърши работата до обѣдъ и

слѣдъ обѣдъ да си отпѣтува.

Това значи въ 6 ч. **сутринъ** да потегля влакче отъ гара **Вълнаре** или поне Софуларъ, което може да е само **едно**: като ношува на гара Софуларъ единъ персоналъ **най-много отъ 6 души**.

Това е жизненъ въпросъ за населението благоприятното разрѣшени на когото ще донесе **приходи на държавата и услуга на населението отъ Дели-орманъ** спестяване на сили и добитѣкъ, спечелване на много дни гибени по пѣтища—спестяване на народна пара.

Молиме избранниците ни отъ околията да се застъпятъ енергично за прекарване на това ни справедливо и належащо искане—предъ компетентния министеръ на желѣзницитѣ въ най-скоро време.

За нашия край

Какво ли пѣкъ има да се говори или пише за единъ дивъ край като нашия Дели-орманъ? Нима отъ тамъ се копае злато или кам. вжѣлица?

Нищо подобно! Напротивъ—освенъ първобитна простота—нищо друго.

Но да не скачаме отъ едно мѣсто на друго, а да почнемъ съ редъ.

Дели орманъ заедно съ своя околийски центъръ заслужава по-внимателно преглеждане, затова защото . . . . . и тамъ живѣятъ човѣци. Докато всѣки новъ день ни натѣква на нѣкой стариненъ паметникъ, надписъ, стара постройка, или документъ, който недвусмислено говорятъ за една висока култура, за едно командующе мѣсто на нашия край; докато отъ известно време на-

самъ се доказва по единъ безспоренъ начинъ, че центъра на мисълта и искусството на България е пакъ нашия край. Какво правимъ ние, съ какви дела се занимаваме та нѣкога да си спомнятъ съ уважения за насъ? Ние страдаме отъ наводнения, страдаме отъ липса на вода, страдаме отъ липса на гори. Какво сме направили за облекчение на тия несгоди? Единъ храмъ и толкова палати отъ преди 1300 и повече години ни гледатъ съ нѣмъ укоръ и като че ли питатъ защо тѣпчемъ тая скѣпа земя. Тия и редъ още мисли отъ подобенъ родъ ни навеждатъ на мисълта, да направимъ една преценка за нашия край. Мѣстото не ни позволява да бѣдемъ изчерпателни, но по същественното ще набележимъ.

Отъ 51 години свободенъ животъ ние ние не сме оставили нищо цѣнно. Въ целия Дели-орманъ нѣма нито една монументална или поне трайна работа, която да се цени като обществена. Колкото гори имаме изсякохме ги; колкото чешми и мостове имаше така се изпоразвалиха и изчезнаха отъ лицето на земята: всичко наше ново-построено е или недостатъчно за цѣлтъта или вънъ отъ всѣкаква критика. Ние слушаме за хубави градове, за обрзцови села отъ пѣтници идящи отъ Европа, възхищаваме се отъ хубави картини и въ края добавяме: „Нищо нѣма изъ нашия край нѣма човѣкъ гдѣ да отиде.“

Съ тия думи присждата е произнесена и се успокояваме. Тая така лесно казана мисълъ характеризира всички ни като низко културни. И въ тия думи се заключава всичката наша обществена дейность. . . . .

Ако така върви и ако толкова небрежително гледали на настоящето и гледай 2 страници.

Поетъ.

Поета се върна въ къщи посредъ нощъ. Той излизаше рѣдко, но днешниятъ день бѣ изключителенъ. Неговата последня драма се игра за стотенъ пѣтъ въ единъ отъ най-добритѣ театри. Множество зрители, колеги, художници, музиканти и дами му засвидетелстваха искрени и трайни адмирации. Вълната отъ поздравления още бучеше въ ушитѣ му. звуковете на нежната музика, която придружаваше отлично изпълнената драма, го опияни.

Той облече синя пижомо, изтегна се на дивана и подъ полуосветлението на примрежена нощна лампа—замечта. . . .

Четиридесетъ годишенъ е, а дарбитѣ и успехитѣ му растатъ отъ день на день. Сравнително напредналата възраст не му пречи да обича и да бѣде обичанъ, като двадесетъ

годишенъ младежъ. Чувството което храни къмъ обожаемата си, е все така свежо и пълно, като никога. Все нови и нови желанія ободряваха душата му, и благороденъ сърдеченъ огънь развиваше неговитѣ сили.

Тя отпѣтува нѣколко дни преди него на морския брѣгъ.

Всѣко лѣто тѣ се отдалечаватъ въ малката крайморска вила. Тамъ слънцето сякашъ свѣти по-силно, и очертава по тѣнко контуритѣ на предметитѣ. Всѣка скала разтила набраната прѣзъ месеца енергия. Блѣсъка на лѣската морска повърхность мами окоето и зове къмъ неизвестното.

Той съ радостъ помисли, че скоро ще я види, ще отиде при нея. Тя прехвърля тридесетъ и цѣвти. Рѣдко природата създава такава красота.

Има жени които цѣвтятъ вѣчно и изживяватъ втора младостъ по-малко банална и по-трайна отъ първата.

Нѣкога голѣмия поетъ върваше въ върно-

стъта на жената. И падането на тѣзи ангели той считаше за случайно отклонение, слабостъ присѣще на тѣхната нежна природа.

Послѣ той презре жената и признаваше само плѣтта. Днесъ е убеденъ, че само неговата другарка е искрена и добра.

Той машинално протегна рѣчка къмъ масичката и взе една червена книга. Едва разтвори, корицата и изъ книгата полѣтя някъкъвъ бѣлъ листъ, бѣлъ и изписанъ: Забравено случайно писмо.

Отъ това писмо, оставено по небрежностъ отъ неговата любима, той разбра, че тя му изневѣрва: мами го така, както коя и да е уличица, мами любовника си. Преди секунда поетъ бѣ щастливъ, той разтвори една книга и щастieto изчезна.

Болката му бѣ дълбока, голѣма, болка на розочарованъ младежъ, може би ученикъ. . . Но тоі все пакъ бѣ достатъчно зрелъ, за да не се съмнява предъ явната действителностъ.

Наоколо тишина и самота. Той заплака.

Колари!

Въ магазина на Александаръ Донеъ и синъ гр. Нови-пазаръ ще намерите първокачественни осенови, дъбови и букови ободи. Осенови главини. Всѣкъкъвъ видъ сурово желѣзо, като: Шини, налжкъ, обло, квадратно, чемберликъ и др. Бои и бежири подъ конкуренцията

Столари!

Въ магазина ще намерите липови, крушови и черешови тални.

ПИСАРЕВСКО БЪЛГАРСКО УЧИЛ. НАСТОЯТЕЛСТВО

ОБЯВЛЕНИЕ № 24

с. Писарево 10 Юний 1927 година.

Съобщава се за знание, че на 31 день отъ публикуване на настоящето въ „Дели-ормански Куриеръ“ въ канцеларията на Писаревското Първоначалното училище отъ 14—17 часа ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наемателъ експлоатацията на училищни ниви: 1) въ мѣстността „Абаджи“ на 4 парцела отъ по 4 декара и 2) нива въ мѣстността „Съртъ“ отъ 5—7 декара на 6 парцела. Срока за отдаването е 5 години считанъ отъ 1 IX 1927 год. до 1 IX 1932

Всички разноси по търга и обгербването на книгата съ обявлението сж за смѣтка на наемателя.

Първоначална оценка на предприятието е 6400 лева.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10 на сто лева отъ стойността

Желающитѣ да взематъ участие въ търгътъ, да се съобразятъ чл. чл. 125 до 128 отъ Закона за Бюджета, Отчността и Предприятията.

Тръжнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на училището.

Председателъ: Не се чете.

Секр. Гл. учителъ: Ил. Янчевъ.

ПРОДАВА

СЕ

Ливада ведно съ сѣното

Може по отделно.

Справка редакцията.

Часътъ удари два. Поетътъ стана. Съ твърди крачки той се запъти къмъ писалището си.

Навѣрно ще пише на бившата си любима, навѣрно перото му ще зареди слова на горестъ и презрение? Бързо бързо листа се запътва. Той пише и по полетата и подъ текста.

Поетътъ не пише на жената; която до скоро обичаше.

Той се отдава на призиването си. Пише стихъ слѣдъ стихъ. Часъ, два. . . петь.

Утринна руменина играе по завеситѣ. Свѣтълъ лъчъ се промъкна презъ прозореца и милва челото на изморениятъ човѣкъ.

Той препрочита написаното и усмивка се изписва по устнитѣ му. Послѣ задрѣма. . .

Поржчка № 130 Нови-пазаръ

КАУЧУКОВИ и МЕТАЛИЧЕСКИ ПЕЧАТИ

ПОРЦЕЛАНОВИ

ПОРТРЕТИ ЗА НАДГРОБНИ ПЛАМЕННИЦИ

и всичко което спада въ фабриката на ГРАВЬОРСТВОТО и ПЕЧАТОРЕЗАЧЕСТВОТО художественно, солидно и евтино, си поржчайте при:
РАДЕВЪ & ВЪЛЧЕВЪ—Н.Пазар

СЖДИЯ-ИЗПЪЛНИТЕЛЪ ПРИ ШУМЕНСКИ Окрж. ЖЕНЪ СЖДЪ.

Изп. д. № 453—926 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2524

Обявявамъ на интересуещитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 7012 926 год. издаденъ отъ Провадийски Мирови сждъ на 16 Юний 1926 г. въ полза на безим. Акц. Д-во „Агрария“ отъ гр. Провадия противъ Колю Христовъ отъ село Яйла за 8600 лева и съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство на 17 юни 1927 год. ще продамъ въ гр. Нови-пазаръ на публиченъ търгъ следующия дължниковъ движимъ имотъ:

11 кози разни оценени за 2750 лева 23 овци разни оцѣнени за 5000 лева една женска свиня оцѣнена 1500 лева.

Желающитѣ да се явятъ чн 9 преди обѣдъ да наддаватъ.

Гр. Нови-пазаръ 10 Юний 1927 год.

Сждия-изпълнителъ: П. В. Тивчевъ

Изп. д. № 170—927 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2467

Обявявамъ на интересуещитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 96 1927 год. издаденъ отъ Ново-пазарски Мирови сждъ на 10 Мартъ 1927 година въ полза на Др. Райчевъ пълн. на Давидъ Георгиевъ отъ гара Каспичанъ противъ Артюнь Коконковъ отъ с. Махмузлий за 7000 лева на 17 Юний 1927 година ще продамъ въ гр. Нови-пазаръ на публиченъ търгъ следующия дължниковъ движимъ имотъ:

Два коня червени оценени 6000 лева.
Една каруца нова оценена 3000 лева.
Единъ чифтъ хамути комплектъ оценени 1000 лева.
Една кобила червена оценена 1000 лева.

Желающитѣ да се явятъ часътъ въ 9 преди обѣдъ да наддаватъ.

Гр. Нови-пазаръ 9 Юний 1927 год.

Сждия-изпълнителъ: П. В. Тивчевъ

Кнутъ Хамсунъ

Улична революция

Една сутринъ, презъ лѣтото на 1894 година, ме събуди с—кия писателъ Свенъ Ланге; той влезе въ стаята ми на улица *.* въ Парижъ и каза, че въ града избухнала революция.

—Революция?

—Студентитѣ взеха работата въ ржцетѣ си и сега по улицитѣ има революция.

Менне ми се спеше и затова му казахъ съ досада:

—Насочете къмъ тѣхъ пожарната трѣба и ги измйте отъ улицитѣ.

Обаче, моитѣ думи разсърдиха Свенъ Ланге зашото той държеше страната на студентитѣ. Той се разсърди и си отиде.

„Работа“, която студентитѣ взели въ ржцетѣ си, се заключава въ слѣдното:

Обществото „Четири-Изкуства“ давало балъ въ увеселителното завеание „*.*“. Четиритѣ дами, които трѣбовало да олицетворяватъ четиритѣ изкуства, се явили предъ публиката съвсемъ голи: върху тѣхъ едвали имало нѣщо друго, освенъ копринени ленти около кръста. Полицията въ Паржъ е дълготърпелива и е свикнала навсичко, но тука се намеси: балътъ билъ прекъснатъ, а увеселителното заведение закрито.

Противъ това дѣйствие на полицията художницитѣ отправили протестъ. Студентитѣ отъ цѣлия латински кварталъ взели страната на

(Продължение отъ първа страница)

бждшего на нашия край, ние наистина вършимъ престѣпление. Затова крайно време е, покрай грубитѣ частни интереси, да опреснимъ духа си съ творчески наченания. Това ще стане като въ всѣко село и градеца ни се образуватъ дружества за разхубавяване на селищата. Тия дружества да започнатъ една системна работа по украсяването на нашия край. Въ 4—5 години тия дружества могатъ да превърнатъ голитѣ чуки въ красиви горя, безводнитѣ мѣста—да снабдятъ съ изобилна вода и общественитѣ мѣста въ градини. Примѣра за това трѣбва да излѣзе отъ центъра на околнята. За тая цель ние молиме ония в’душата на които наистина има идеалъ и въ сърдцата чувства къмъ обществена работа да се обадятъ. Колонитѣ на вѣстника ще бждатъ винаги отворени за такива доброжелатели желателно е въ едно близко време, сладъ като се разменятъ мисли относно културната работа на тия дружества, да се пристѣпи къмъ осществяването имъ и изработване на уставъ.

За водоснабдяване.

Гражданитѣ отъ крайнитѣ безводни квартали на града съседни на Добружанци подали колективна молба до общинския ни сжвъ. Въ тая молба гражданитѣ искатъ тия квартали до се снабдятъ съ вода за пиене. Крайно време е общинската управа да направи върховни усилия за да водоснабди не само тия квартали, но цѣлия градъ, защото фактъ е, че чешмитѣ у насъ още сж въ първобитно състояние, т. е. такива каквито ги заварихме при освобождението.

Кървава саморазправа.

Между двамата жители на с.Кайкж Ахмедъ Заимъ Ахмедовъ и Мазлжмъ Мемишева на 10 т. м. е станалъ скарвале. При збиването, Ахмедъ З. Мехмедовъ е наранилъ противника си съ ножъ. При удара нажа се преломилъ на двѣ. Ранениятъ е отнесенъ въ Шуменъ на лѣчение. Наранителя е задържанъ

КОРЕКЦИЯТА на реката е почната. За сега работятъ около петдесетъ работника. По корекцията е определено да работятъ и 700 души повинничари, като за всѣки единъ повинничаръ, се определени по 30 куб. м. прѣстъ.

КИНО театъръ „ДОРЕТА“
ФИЛМИ „ФАНАМЕТЪ“ — СОФИЯ

КЛУБА НА ТРИМАТА

Свири оркестра на музикално Д-во „Тусло“

художницитѣ и сжщо тѣй протестирали.

Подиръ два дена единъ малкъ полицейски патрулъ вървѣлъ по булеварда *.* На улицата предъ една пивница седѣли нѣколко студенти, които започнали да усмиватъ съ насмѣшки минуващия край тѣхъ патрулъ. Полицията въ Парижъ е дълготърпелива и на какво не е свикнала; но тука единъ отъ полицейскитѣ се разсърдилъ, взелъ една каменна кибритница, която била на една отъ маситѣ предъ пивницата, и я хвърлилъ върху единъ отъ нарушителитѣ на тишината. Обаче, дой се прицелилъ твърде лошо: кибритницата счупа прозореца на пивницата и удари по главата единъ съвсѣмъ непричастенъ къмъ свадата студентъ и невинната жертва умира на мѣстото.

Ето по какъвъ начинъ студентитѣ взели „работата въ ржцетѣ си“...

Когато Свенъ Ланге си отиде, азъ станяхъ, облѣкохъ се и излѣзохъ на улицата. Всичко бѣ възбуждение, маса народъ, конна и пеша полиция. Азъ се промъкнахъ напредъ, стигнахъ моята гостилница, позакусихъ, запушихъ цигара и решихъ да си отида въ кжщи. Когато излязохъ отъ гостилницата, на улицата бѣ станало още по-непокойно, и се бѣ набралъ още повече народъ: (Слѣдва.)